

מסורת הש"ס

(א) יומא נא; (ב) [ז"ל אשר לו משלן]; (ג) [מנחות יט: [ז"ל]; (ד) סנהדרין ב. [ז"ל]; (ה) סוטה מה.]; (ו) [ז"ל]; (ז) לקמן ריש דף טו. ד"ה שאין]; (ח) [ע"י מוס' פסחים סד. ד"ה קראן]; (ט) [ש"יך לעמ' יג:]; (י) [ע"ב].

תורה אור השלם

1. וְיָשַׁב יִשְׂרָאֵל בְּבֵרוֹ
 אֵת בֵּית דָּוִד בְּנֵי
 אָמִי (ב) בֵּית הַלְוִי
 בְּבֵרוֹ אֵת יְרֵאָה יְרֵכֵי
 וְהִלְכִי קֹלֶה שׁ-כ
 2. וְהִתְקַדְּשׁ אֶתְּרָן אֶת
 הַחֲשָׁאָה אֲשֶׁר לוֹ וּכְפָר
 בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בִּירוֹ:
 וְקִרְאָה שׁ ו
 3. וְחֻשָּׁת אֶת שִׁיעַר
 הַחֲשָׁאָה אֲשֶׁר לָעַם
 וְהִבְאִיתָ אֶת דְּמוֹ אֶת מִנִּית
 לְפָרֶכֶת וְנִשָּׂא אֶת דְּמוֹ
 כְּאִשֶּׁר עֲשֶׂה לָדָם הָפֵר
 וְהִזָּהּ אֹתוֹ לֹא אֶת
 וּלְפָנֶי הַכֹּהֲנִים:
 וְקִרְאָה שׁ ו
 4. וּבֹאֵת עֲדֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל יָקָח שְׁנֵי שְׂעִירֵי
 עֹזִים לְחֻשָּׁת וְאֵל אֶתְּרָן
 לַעֲלֹה:
 וְהִתְקַדְּשׁ אֶתְּרָן אֶת
 פֶּר הַחֲשָׁאָה אֲשֶׁר לוֹ וּכְפָר
 בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בִּירוֹ וְחֻשָּׁת
 אֶת פֶּר הַחֲשָׁאָה אֲשֶׁר
 לוֹ:
 וְקִרְאָה שׁ ו

הגהות הב"ח

(א) גמ' וגו' מאי אס כ"ל
ואות ו' נמחק: (ב) שם
בית אהרן ברכו את ה'
בית הלוי ברכו את ה'
יראוי ה': (ג) רש"י ד"ה
מדעס כו' משל יחיד כהן
גדול:

גליון הש"ס

גמ' ת"ל אשר לו. ע"י
מגילה דף ט ע"ב חוס'
ד"ה אין:

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

יד.

עין משפט
גר מצודה

ג א מ״י פ״ה מהל'
 עבודת יוה״כ הל' יג'
א ב מ״י פ״א מהל'
 שגגות הלכה א'
ב ג מ״י פ״ג מהלכות
 מקדש הלכה יב'
 סמך לארץ דש'
ג ד מ״י פ״ו מהל' בית
 הבחירה הל' יא ופ״ה
 מהל' סנהדרין הלכה א'
 סמך עשין קקג'
ד ה מ״י פ״ז מהל' בית
 הבחירה הלכה יג' יג'

מוסף רע"י

והאי אשר לו כו'. אשר
לו כתב ביה תלתא זמני,
למעוטי צבור ואחיו
הכהנים דלא מדידהו אחי,
תלתא אשר לו כתיבי ביה
במרי קראי, והקריב אהרן
וגו' והקריב תמינא ושחט
את פר השעאתא אשר לו
(י"ח א:).

הדרן עלך שבועות
שתים
על העיר. על ירושלים
(סנהדרין ב. יד: סוטה מה.)
ולרין לקדש המוספת נשמי
מזות ובשיר (סנהדרין יד:).

רבינו חננאל

בשלמא לר' שמעון חיינו
 ודביעין שני דידיו דכפר
 והפ. פ' דם הדר מכפר
 על הכהנים על טומאת
 מקדש וקשריו. כנגד ד'
 שמכפר על טומאת מקדש
 וקשריו על ישראל. וידיו
 דאזל מכפר על הכהנים
 כמו שמכפר שיער
 העושה בחזק על ישראל.
 וידיו שני מכפר בשאר
 בעירות על הכהנים כמו
 שמכפר שיער המשתחא
 בשאר בעירות על ישראל.
 אלל לר' יהודה דאמר
 במכפר שיער הכהנים
 בחזקתן. וידיו שני כפ
 המשתחא. וידיו שני כפ
 גדול למה חבר ידיו. ופרק
 ודם הדר מגי ליה. ופרק
 לר' יהודה שני דידיו כנגד
 שני העושה בחזקתן.
 הראשון לו לכהן גדול
 להחזקר בו. ושני
 להחזקר בו כהנים
 שנקראו ביתו שנאמר כרת
 אהרן כרת אה' חתם
 דבי' ר' ישמעאל אל ואי
 וכפר על החייב ואל יא
 חייב וכפר על החייב:
 שכן מזה חזין נהחי:
פ"ב מנתי ידועה
 הטומאה שיתם
 שהן ארבע נטמא וידע
 ועגמלה ממנו הטומאה
 תזכור. להחזקר בו.

בולן קרויין ביתו. תימה ולוים צמה יתכפרו אי צשל צבור אשר לעם כמיצ ולוים לא מיקרו עס למ"ד ופלוגומא היא צפרק המרוע (חולין דף קנ"א) ואי צשל אהרן לא איקרו ביתו וכו' כיון דאשמונ שיש להן כפרה דכמיצ וכפר אינן לת למימר דלא אחי אשר לעם אלא להמטויי דהניס ויתכפרו אי צבור אס כן מוזיון צשעיר של עס צמה במה אס מתכפרין

זכור אם כן ממנו צעיר על שם
שהותר מכללו: **הא' מביע** ליה
לברתניא ב', ומדאיתערין קרא לומר
ללא מייתי משל כהנים אלמא מתכפרין
בו ומשני תנא הכי קא קשיא ליה כיון
וקרא אינטיקין שלפא תאמר כיון
שמניו שיש להן קפא יתכפר בשלו
ויציא משלהן אבל קצת תימא דמאי
פריך נימא דהא דדרשנין ללא מייתי
משל כהנים היינו לזכר דקיס לן
דכהנים מתכפרין בו: **שנה עיהון**
הביתוב דעקב, ואם תאמר וטוקי אשר
לו תניינא לעבד משל זכור ושלישי
למזבח משלו ולכא משל כהנים וי"ל
דסברא הוא למירדש מעיקרא למזבח
קודם דנדרוש לעבד וכן מוכח בפ"ק
דזבחים (טז דף יא:) וזכמה דוכתי:

מִשְׁלֵי אֶחָיו הַכֹּהֲנִים
רִין בּוֹ * ת"ל * אֲשֶׁר
הָבִיא כֶּשֶׁר ת"ל
שָׁנָה עָלָיו לַעֲכֹב
יָהּ מֵאֵי שְׁנֵי בָרָעִם
חֲסָרִי בִּיה מִמוֹנָא
יֵאֱהָרֶן נָמִי לֹא קָא
מֵר כּוֹלֵן קְרוּיִין בִּיתוֹ
כְּתִיב תְּרִי וִידִיִן וְדָם
הַנֶּעֱשֶׂה בַּפְּנִים וְחָד
בַּחוּץ וְחָד כִּנְגַד
אֲר' יְהוּדָה תְּרִי וִידִיִן
דְּרִי וְדָמוֹ סָגִיא אֶחָד

בדארהרן נמי לא מחסרי ממונא.
 תימה מ"מ ע"כ כיון
 שמצינו שיש להן כפרה בכל מה שיש
 כפרה לאחריים מזהכ"ב יכפר לא מצוינו
 החייב:

הדרך שלך שבועות שנים

שנים שהן ארבע
ועלמה ממנו
הקדש נעלם ממנו
מאה נעלמו ממנו זה
לא ידע ומשאכל ידע
נשמא וידע ונעלמה
את המקדש נעלם
את הטומאה נעלם
למקדש ולא ידע
בעולה ויורד: אחד
הנכנס לתוספת
הנכנס לתוספת

שְׁנֵי יוֹדִיָּין וְדָם הַפֶּה. שְׁמַע
שֶׁמֶכֶפֶרֶין הַכֹּהֲנִים צִוְּ יוֹדִין
אֶ"כ מִתְנִיתִין דְּיוֹמָא דְּפִרְכָּא אִמֵּר לֵהֶן
הַמְּנוּנָה (דָּף הֵא): דְּקִטִּי בִידִידוֹ רֹאשׁוֹן
אֵינִי וְצִיתִי וְתוֹ לֹא וְצִשְׁנִי אֵינִי וְצִיתִי
וְצִי אֶהְרֹן לֹא מִתּוֹקֵמָא כְּרִצִּי שְׁמַעוֹן
וְצִי שְׁמַעוֹן וְצִי מִתּוֹקֵמָא כֹּל הֵנָּה מִתְנִי דְּיוֹדִין
שְׁמַעוֹן מִזְכִּיר צִהֲדִיא צִי אֶהְרֹן עַד שִׁירָא כּוֹכְאִי:

עס
הקהל יכפר ולימד שהשווה כולם לכפרה אחת בשעיר המשתלח
לדרי יהודה מזיו שיש להם כפרה בשאר עבירות כי היזא דחם
רחמנא מליכבז עלייהו כפרה בשאר עבירות אית לן למליך מינה
דיביז להו גמי כפרה בטומאת מקדש
ובמה הן מתכפרים כו' מאי אש
בטומאת מקדש וקדשיו כשהוא אומר. על ההקדים ועל כל עס

וזמנה הן מתכפרים כו': מאי אס
נפשך לומר. מה היה לו להקשות
שהחוקק להציא מקרא זה: וכי תימא
ציטו כתיב. ולא שאר כהנים: להכי
הוא דאסא. שלא יתכפרו בו כהנים:
מדעם לומר. מה שכל צבור לא משל א
הכן גדול לפי ששפר צא משלו הוטרך
נומר בשעיר משל צבור: להכי הוא
דאסא. שלא יתכפרו בו אחרים
שהחוקק להציא מקרא שיתכפרו בו
כהנים: ס"ל אשר לו. תלתא כתיבי
צפר: אשר לו. תניינא: סלמוד לומר
אשר לו. השלישי לעכצ: הכי קשיא
ליה. דקאמר יכול לא יתכפרו צפרו
לא אהרן שחרי ככל נאמר אשר לו
לומר שאינו צא משל כהנים וכיון
שאינן חסירין בו ממונן לא נתכפרו
בו דמאי שנא בשעיר הפנימי דלא
מתכפרו ביה כדילפינן מאשר לעם
יתירא משום דלא חסרו בו ממונא
שלא נקנה משלהם: היינו דאיכא תרי
וידויי. צפר ומתן דמו תרי וידויי
דכתיב אשר יזמינו וכפר צפרו וצעד
ציטו ותרמו מר (ויחזק דף יז): בצפרות
דצרים הכתוב מדבר שחרי עדיין לא
נשפטו הפך ואיכא מתן דמו הרי ג'
כפרות לכפר על ג' עזירות שהכהנים
מתכפרין צפר כנגד שלש עזירות
שישראל מתכפרין בשעירים: חד
כנגד שעיר הנעשה צנינים. לתלות
על שיש בה ידיעה בתחלה ואין בה
ידיעה צסוק: וחד כנגד שעיר החיזון.
לכפר על שאין בה ידיעה בתחלה
ויש בה ידיעה צסוק: וחד כנגד
שעיר המשפלה. לכפר על שאר
עזירות: צחד וידוי ודמו סגי. חד
כנגד שעיר הפנימי וחד כנגד שעיר
החיזון: יצוא וזכאי ויכפר על החייב.
לפיכך מתודה וידוי ראשון עליו ועל
ציטו ולאחר שנעשה זכאי וידוי
מתודה עליו ועל אחיו ולעולם
מרויחו חדא כפרה נינהו:

הדרך עלך שבועות שנים

ידיעות. **שון ארבע.** כבר פירשתי צפרק ראשון במשנה (דף ג): **נעמא וידע.** שנעמא צבעת טומאה או אחרי כן: **אחד הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס לתוספת.** שהסופר עליה אחרי כן: **שני מוסיפין כו'.** לפיכך היא קדושה כראשונה: **אלא במלך כו'.** כולו וליף מקראי (י): **ובשני חודות.** מפרש בגמרא (נא): **שני לחמי תודה** והיו נושאין אותם בהיקף סביב: **ובשיר.** מפרש בגמרא: פנימים

לדלידיה בידוי ראשון נמי הל"ל וזני א
אתו נמי כר' שמעו

הדרך עלך שבועות שנים

ידיעות חשובות: מתוך פ"ה משמע שרונה לפרש כולה מתניין בידיעה גמורה שפירש וידע שנטמא ואע"ג דמוקמא מתניין כרבי לאמר ידיעת בית רבו שמה ידיעה מ"מ נקטה לה במתניין סתם ידיעה אע"ג דלא כרין והמדקדק יכול לפרש כולה מתניין בידיעת בית רבו: